

[Indenrigsministeren.]

stemmes det, at de Bygherrer, det her drejer sig om, paa samme Maade som jeg nævnte før for Boligforeningers og Kommuners Vedkommende, skal indbetale en Femtedel Procent af det statsgaranterede Laans oprindelige Hovedstol til en Reserve- og Administrationsfond. Endelig fastsættes det, at ved Salg af Ejendomme, hvori indstaar statsgaranterede sekundære Prioriteter, skal Salgssum og Salgsvilkaar godkendes af Indenrigsministeren, der selvfølgelig ligeledes skal godkende den nye Ejer som Debitor for Laanet. Ved den første Udlejning af saadanne Ejendomme skal Lejesummen godkendes af Indenrigsministeren, og senere Forhøjelser har kun Gylldighed, for saa vidt de godkendes af Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor Ejendommen er beliggende.

Endelig er der i Folketinget indsat en ny Paragraf, der findes i Lovforslaget som § 38, en midlertidig Ændring i den gældende Rentebevillingslov, idet det her er bestemt, at der, for saa vidt angaar Laan i Beboelsesejendomme, hvis Opførelse er paabegyndt efter 1. Januar 1938, indtil Udgangen af 1940 kan meddeles Bevilling til at svare en Rente af ikke over 6 pCt. Det er en Bestemmelse, hvorved man imødekommer et Ønske fra det større Byggeri; det drejer sig om Placering af de sekundære Prioriteter, som der jo ofte er særlig Risiko forbundet med.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Landstings velvillige Behandling. Jeg er atter her i den Situation at maatte bede om Undskyldning, fordi Lovforslaget kommer saa sent, og jeg gaar ud fra, at jeg ogsaa maa gøre det paa Folketingets Vegne, idet Folketinget har haft god Tid til Behandlingen. Men jeg gentager, at dette, at et saa betydeligt Lovforslag forelægges en af de sidste Dage i Samlingen med Anmodning om, at det maa faa Lov til at passere gennem Landstinget, har den særlige Begrundelse, at det er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, idet Uoverensstemmelserne mellem Partiernes ikke var større, end at da forskellige Ændringsforslag ved anden Behandling ikke var blevet vedtaget, erklærede Partiernes Ordførere, at de kunde stemme for Lovforslaget, som det forelaa.

Ch. Petersen: Det foreliggende Lovforslag om Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for mindrebemidlede børnerige Familier er, forekommer det mig, et særdeles vigtigt Forslag, fordi de Formaal, der skal opnaas ved Loven, er af saa overordentlig stor

Betydning for vide Kredse af Befolkningen og da navnlig for den Del af Befolkningen, som trænger mest til Støtte, nemlig dem med de smaa Indtægter, men med mange Børn, det vil sige 3 eller flere Børn. Lovforslaget har forskellige Formaal, som alle er lige vigtige, og det har vakt megen Opmærksomhed i de Kredse af Befolkningen, som har Interesse i, at de paagældende Opgaver søges løst gennem et Boligbyggeri af den Beskaffenhed, her er Tale om.

Det er jo betydelige Summer, der vil blive stillet til Disposition til Fremme af dette Boligbyggeri, i den kommende 6-aarige Periode i alt 92 Mill. Kr., og det er endda kun en foreløbig Ordning, idet vistnok alle er klar over, at naar denne Periode er udløbet, vil nye og rimeligvis endnu større Bevillinger være paakrævet til Byggeriets Fortsættelse. Ved Loven af 11. April 1933 blev der stillet 30 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan til Boligbyggeri, og for den Støtte, som herigennem blev ydet, blev der i Løbet af et Par Aar opført ca. 9 000 Beboelseslejligheder og ca. 2 000 Parcelhuse. Som det fremgaar af det foreliggende Lovforslags § 1, stilles der nu 10 Mill. Kr. aarlig i 6 Aar til Raadighed for Indenrigsministeren til Udlaan til Kommuner og Boligforeninger til Opførelse af Beboelseshuse, deraf 5½ Mill. Kr. til Byggeforetagender i de 3 Hovedstadskommuner og 4½ Mill. Kr. i det øvrige Land. Endvidere til Ydelse af Laan til Parcel- og Rækkehusbyggeri 3 Mill. Kr. aarlig i 6 Aar og til Laan til Opførelse af Forsamlingshuse, eventuelt Husholdningsskoler og lignende Foretagender med kulturelle Formaal, ½ Mill. Kr. aarlig i 6 Aar. Under Lovforslagets Behandling i Folketinget har Indenrigsministeren stillet Ændringsforslag om, at der yderligere i Finansaaet 1938—39 kan ydes Statsgaranti for Laan, som ydes til Beboelsesejendomme med indtil 4 Lejligheder eller til Rækkehusbyggeri, der ønskes udført af private Personer eller Foreninger for den mindrebemidlede Del af Befolkningen, en Ordning, som jeg betragter som meget værdifuld.

Jeg gaar i det hele ud fra, at de Midler, som her stilles til Raadighed, vil bidrage væsentligt til at fremme Boligbyggeriet overalt i Landet. I den senere Tid har der vist sig nogen Tilbageholdenhed med Hensyn til at sætte Byggeforetagender i Gang; det skyldes vel nok Prisstigninger og mindre gunstige Finansieringsvilkaar, men hvad enten nu Grunden er den ene eller den anden, er det beklageligt baade af Hensyn til Beskæftigelsessspørgsmaalet og af Hensyn til Trangen til nye Beboelseslejligheder. I saa